

Procés Constituent davant les eleccions del 10 de novembre

Un altra vegada ens convoquen a votar. Sembla que al règim encara no li quadren els resultats per mantenir la monarquia i els poders financers actuals. L'objectiu sembla ser que és forçar al PP o Ciudadanos a pactar amb el PSOE, tal i com recomana la gran patronal que es mostrava contrària al pacte amb Unides Podem. La campanya de les cloaques de l'Estat es concreta ara contra el republicanisme estatal i el de Catalunya. Malgrat rebaixar-se Pablo Iglesias i ERC oferir l'abstenció, tot continua com vol la banca, amb el PSOE de sempre, que buscarà, tot afeblint UP, créixer amb gent més dòcil al poder.

Hem vist una operació de màrqueting per part del PSOE per fer por amb Vox. Hem vist un engany similar al que va fer Felipe González amb aquell "OTAN, d'entrada No", per acabar fent diverses amenaces a la ciutadania si no pertanyíem a l'instrument militar de l'imperialisme dels EEUU. No tindran problemes amb el crèdit a la banca. Ara fins i tot poden demanar crèdits a l'Institut públic de Crèdit Oficial (ICO). El poder financer de la Unió Europea anuncia una propera crisi quan encara no ens hem recuperat de la de fa 10 anys i ens volen fer creure que el marge serà més estret.

Hem vist un PSOE mantenir-se al govern sense regular tot allò que havia dit: conèixer els noms que es van beneficiar d'una amnistia fiscal, derogar la reforma laboral, redactar la llei per a les Kellys, derogar la llei mordassa, posar normes per impedir les portes giratòries, regular i limitar la pujada dels lloguers, garantir el dret a refugi a la gent rescatada al Mediterrani... I per acabar dient -com el PSOE de sempre- que la monarquia és el seu sistema, el rei és inviolable i que no es podrà investigar la seva fortuna.

Les candidatures s'havien de presentar abans del 7 d'octubre i les coalicions abans del 30 de setembre; un ritme impossible per a una participació horitzontal i per tant l'opció majoritària dels partits ha estat repetir la candidatura anterior. La despesa electoral no ha preocupat als partits del règim, optant únicament a reduir la campanya electoral a 8 dies. L'única novetat aquesta vegada és que la CUP ha decidit presentar-se a les eleccions estatals per primer cop. I per tant celebrem que entre les opcions electorals en tinguem una clarament anticapitalista. Cal conquerir una llei electoral realment proporcional, donant a una persona un vot, i permetent el vot als majors de 16 anys, tal i com es reivindica des de fa anys.

La millor manera de fer front al Règim del 78 es l'acumulació de forces per fer una majoria republicana, lluitar contra la repressió (imposició de l'article 155, llei de seguretat nacional o control dels mossos, més detencions i processaments...). La campanya vindrà molt marcada pel "problema" català. En aquest sentit, és fonamental la unitat contra aquesta repressió, però no podem permetre que les necessitats socials quedin relegades. A Procés Constituent així ho volem fer palès (veure al següent enllaç el decàleg presentat a la Diada d'enguany: www.procesconstituent.cat/recursos/decalog-prc-diada-219/)

La confrontació amb el règim no depèn d'una llista única ni de l'abstenció. Depèn del poble, del que fem cadascú per organitzar un contrapoder quotidià amb la voluntat de ser el més unitaris possibles amb les mobilitzacions. La pluralitat de la societat també es representa en els partits i les candidatures; la voluntat del Procés Constituent sempre ha estat la d'unir les esquerres que volen transformar el capitalisme, de totes les que lluiten pels drets socials i nacionals.

Creiem que cal anar a votar, tenir espais per denunciar la repressió i exigir el canvi social. Seguirem lluitant per a una pensió digna amb la Marea Pensionista, per a mesures urgents davant l'emergència climàtica, per als serveis públics contra les externalitzacions (incloses les de la Llei Aragonès) i diem prou a subvencionar l'educació i la sanitat privades, cal desplegar la llei d'Accessibilitat Universal, dotar de recursos la llei de dependència i la llei contra la violència de gènere. Siguem confederalistes o independentistes, totes i tots junts seguirem exigint una Catalunya oberta i solidària, feminista, en contra de l'exclusió social actual que margina gairebé un 30% de la població o que no deixa votar aproximadament un 10% de la població (migrants) que fa anys que viu i treballa aquí.

Donem el suport a l'esquerra rupturista amb el règim del 78 que exigeix l'Amnistia, els Drets Socials, el Dret a l'Autodeterminació i la República Catalana i que actualment creiem que només defensa la CUP-Per la Ruptura. I no oblidem que, tant o més important que el vot és la lluita unitària al carrer i la construcció d'àmplies assemblees de debat constituent, que són les que han de decidir la república que volem.